

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 452/2024
11.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Емира Калића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 311/23 од 05.10.2023. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 188/23 од 27.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 11.04.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Емира Калића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 311/23 од 05.10.2023. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 188/23 од 27.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К 311/23 од 05.10.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, коју ће, уз примену електронског надзора, издржавати у просторијама у којима станује, које не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора. Истом пресудом, одређено је да се окривљеном у изречену казну затвора урачунава време које је провео у притвору од 12.12.2022. године до 11.01.2023. године. Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде као и да накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем. Оштећени ББ је упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 188/23 од 27.02.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Емира Калића, а пресуда Основног суда у Новом Пазару К 311/23 од 05.10.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Емир Калић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 15. став 2. и 16. став 5. ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Емир Калић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП истичући да у радњама за које је окривљени оглашен кривим, нема обележја кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ за које је оглашен кривим.

Према наводима захтева, објекат кривичноправне заштите кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ може бити искључиво лице које је живо у време непружања помоћи, па како у изреци побијане првостепене пресуде није наведено да је ВВ била жива у тренутку када је дошло до контакта са возилом којим је управљао окривљени, то према мишљењу браниоца, у радњама окривљеног нема обележја кривичног дела из члана 296. став 1. КЗ нити било ког другог кривичног дела.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног суда, нису основани.

Кривично дело непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ чини возач моторног возила или другог превозног средства који остави без помоћи лице које је тим превозним средством повређено или чију повреду је тим средством проузроковао.

Наведено кривично дело довршено је самим остављањем без помоћи повређеног лица, а смисао његове законске инкриминације је безусловно и благовремено пружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди, да би се отклониле или умањиле последице повређивања, и сходно томе успостављање обавезе пружање такве помоћи и

кривична одговорност за непоступање по тој обавези лица чијим превозним средством је повређено друго лице или је посредно проузроковано повређивање другог лица.

Из изреке побијане првостепене пресуде произилази да је окривљени АА, у време и на месту ближе описаним у изреци, у стању урачунљивости, са умишљајем, уз свест о забрањености дела, као возач моторног возила марке „Цитроен“, регистарских ознака ..., оставио без помоћи лице које је истим возилом и повређено, на тај начин што је најпре малолетни ГГ, према ком је поступак раздвојен, управљајући возилом марке „Голф 4“, регистарских ознака ..., услед неприлагођене брзине условима и стању пута, изгубио контролу над истим и ударио предњим левим делом пешака ВВ, која је у том моменту прелазила коловоз на пешачком прелазу, услед чега је пала на коловоз, након чега је из супротног смера наишло теретно возило марке „Цитроен“, регистарских ознака ..., којим је управљао окривљени АА, који је својим предњим делом возила прешао преко тела ВВ, након пар метара се зауставио и изашао из возила, погледао у правцу повређене, не прилазећи јој, да би затим ушао у своје возило и наставио кретање у правцу ... где је лишен слободе од стране полицијских службеника ПУ Нови Пазар.

Према налажењу Врховног суда, описане радње које је окривљени АА предузео, садрже сва законска обележја кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ, и то како у погледу објективног обележја односно радње извршења коју је окривљени предузео-остављање без помоћи лица које је повређено у саобраћајној незгоди, и то моторним возилом којим је управљао окривљени, тако и у погледу субјективних обележја која се тичу урачунљивости и умишљаја окривљеног.

У конкретном случају, окривљени је, након што је предњим делом моторног возила којим је управљао прешао преко тела ВВ, зауставио возило, изашао из њега и погледао у правцу повређене, не прилазећи јој, а затим ушао у своје возило и напустио лице места, па за постојање овог кривичног дела, није од утицаја тежина телесних повреда које је ВВ задобила услед претходног удара моторног возила којим је управљао малолетни ГГ, а за које бранилац окривљеног тврди да су биле тренутно смртоносне. Сходно томе, то што чињенични опис кривичног дела за које је окривљени оптужен и оглашен кривим не садржи наводе да је ВВ била жива у тренутку када је дошло до контакта са возилом којим је управљао окривљени, није од утицаја на постојање кривичног дела за које је окривљени АА оптужен и оглашен кривим првостепеном пресудом.

Кривично дело непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди довршено је самим остављањем без помоћи повређеног лица, па је окривљени, поступајући на претходно описан начин, током ког чак није ни пришао повређеној ВВ, коју је повредио моторним возилом којим је управљао, исту на лицу места оставио без помоћи, из ког разлога су у његовим радњама описаним у изреци првостепене пресуде, која садрже и опис одговарајућег субјективног односа према делу, садржана сва битна обележја кривичног дела из члана 296. став 1. КЗ.

Према томе, оцењујући да чињенични опис кривичног дела за које је окривљени АА правоснажно оглашен кривим, у конкретном случају, садржи сва законска обележја кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ, Врховни суд налази да доношењем побијаних пресуда

није повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Емир Калић, у преосталим наводима захтева оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и оцену изведених доказа, уз изношење сопственог закључка да нема доказа да је окривљени извршио кривично дело за које је оглашен кривим, и тако суштински указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, у чије разматрање се Врховни суд није упуштао јер наведена повреда закона, као ни битне повреде одредаба кривичног поступка члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 15. став 2. и 16. став 5. ЗКП, због којих бранилац подноси захтев, не представљају разлоге прописане одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Емира Калића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић